

פרוטוקול מס' 54

מישיבת ועדת הפנים

שהתקיימה ביום ד', ח' באב תשי"ב - 30.7.52, בשעה 10.30.

נכחים:

- י. ספיר - יו"ר
- ע. אסף
- ס. אדם
- ש. פולשטיין
- ד. הכהן
- א. כהן
- י. בן-צבי

נוכחים:

- מר דובנלום - המנהל הכללי של משרד הפנים.
- מר סילברסטון - משרד הפנים
- מר ישעיה - משרד הפנים

סדר-היום:

- א) מכתב תושבי כפר בית-נקובה.
- ב) בעיית איחוד המשפחות הערביות.
- ג) חוק לתיקון פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים) תשי"ב - 1952.

היו"ר י. ספיר:

אני פותח את הישיבה.

בטרם נתחיל בדיון על החוק לתיקון פקודת הרשויות המקומיות, ברצוני להביא לידיעת הוועדה מספר ידיעות.

ראשית, בענין רמלה. עדכתי ביקור במקום ושפתי חוות-דעת תושבי העיר לכל זרוביהם. אני מניח שוועדת המשנה לענין רמלה תתכנס ביום ב' הבא בשעה 19.00 ונדון בדבר על-מנת שנוכל להביא את הדו"ח למליאת הוועדה ביום ג'.

י. בן-צבי:

האם לא הוכן פרוטוקול מפגישה זו? ובכן, האם אין למסור ידיעה מוסכמת בקשר

ל,ה לעתונות?

היו"ר י. ספיר:

הבטיחו לשלוח לנו את הפרוטוקול, אבל אני מסיק שגם לפגישה זו אייננו צריכים לקחת

קצרנית משלנו. - אשר לפדסום בעתונות - הכינותי כבר חומר.

ברצוני להביא לידיעת חברי הוועדה שני ענינים אשר הועברו לטיפול של הוועדה. האחד: העתק מכתבם של תושבי הכפר הערבי בית-נקובה - הנמצאים כיום בכפר אבו-גוש, המכתב הועבר אלינו על-ידי הוועדה לפניות הציבור. השני: שאלת איחוד המשפחות הערביות, אשר הועלתה כהצעה לסדר-היום על-ידי חבר הכנסת אדם, והועברה על-ידי מליאת הכנסת לטיפול בוועדת הפנים.

דעת הפנים
30.7.52

ז.ל.

אני מציע לקרוא את תוכן הסכתב ולאור הפרטים
הנקובים תחליט הוועדה אם יש לשלב את הבעיה בדיון הכללי של בעיית המיעוטים
או לקיים דיון נפרד.

הסכתב נשלח אל יו"ד הכנסת כיום כ" בתמוז

תשי"ב, בלשון זו:

"אנו הח"ם, זקני הכפר הערבי בית-נקובה שעל-
יד קרית ענבים, פונים ב,ה אליך בשם תושבי כפר זה שנשארו בישראל.

(א) מספר תושבי הכפר שנשארו בישראל הוא כ-130 נפש.
מספר זה מהווה כמחצית כל התושבים שהיו בכפר עד מלחמת השחרור. המחצית השנייה
מתגוררת בשטח ממלכת הירדן.

(ב) אנו גרים בבתיים רעועים בכפר אבו-ג'וש ונתונים
לחסדי כפר זה.

(ג) שלטונות ישראל אסרו עלינו לשוב אל כפרנו ולעבוד
את אדמותינו וכרמינו. בתינו שוכנו על-ידי עולים
חדשים וקרקעותינו וכרמינו במסרו להם, ואנו רואים כל זאת ועינינו כלות.

(ד) למעלה מסלש שנים מתנהל בינינו ובין השלטונות
(המטונה על מחוז ירושלים, ראש הממשלה, היועץ לעניני ערבים וכו') מו"מ לשם
החזרתנו לכפר, ומלבד הבטחות יפות, שום דבר לא נעשה עד כה לתיקון העול
המסווע שנעשה לנו.

(ה) המטונה על מחוז ירושלים, במכתב מיום 29.7.49
אל בא-כחונ עוה"ד מר משה קהתי, הוא תולה את אי החזרתנו לכפרנו בטעמי בטחון.
במכתבו הנ"ל הוא אומר: "כי מטעמי בטחון אי-אפשר להתיר את החזרתם של
תושבי הכפר בית-נקובה, אם כן ישנם כאלה, למקומם הקודם".

(ו) בא כחנו הנ"ל פנה בשמנו בתאריך 30.7.49 בבקשה
לסד הבטחון ובקש את התערבותו בדבר החזרתנו לכפר.

(ז) בתשובה מיום 9.9.49 שקבל בא-כחנו בשם שר
הבטחון באמר: "בדרך להבטיח לערביי בית-נקובה כי מסללת ישראל, תתן להם
אפשרות של חיים תקינים, וכבר עוסקים בלמוד הבעיה באופן טעמי".

(ח) במכתב מיום 23.9.49 שנשלח לבא כחנו מטעם שר
הבטחון באמר: "אין אפשרות להחזיר את אנשי בית נקובה לכפרם. אולם כפי
שציינת במכתבי הקודם, תתן להם המסלה אפשרות של חיים תקינים ופרנסה
בכבוד".

(ט) מו"מ נוסף בין בא כחנו עם השלטונות הביא
בעקבותיו הצעות מטעם השלטונות ליישב אותנו בסביבה אחרת בשטח ישראל. אנו
דחינו הצעות אלה ועומדים אנו על דרישתנו הצודקת להחזירנו לכפרנו ולאדמתנו.

(י) מכיון שלא עלה בידינו לבוא לעמק הסוה עם
השלטונות, אנו מבקשים את התערבותך בדבר. אנו מבקשים מנורי ועדה פרלמנטרית
שתבחן את בעייתנו בדבר ספוק דרישתנו להחזרתנו לכפרנו ולנחלתנו.

אנו נשמח למסוד לך כל הסבר נוסף שתמצא צורך בו.
כן נשמח אם תואיל לקבוע לנו פגישה אתך בנדון.

מ.א.א. הוא סיכו של הכפר. האם הוא כפר שנכבש?

כמחצית התושבים נשארו בכפר ומחציתם השנייה נדרו
לעבוד-הירדן. אני מציע לשמוע בענין זה את תשובת

מר פלמון:

ז.י.

"להלן הערותי לתזכיר זקני הכפר בית-נקובה.
לסעיף א' - חלק ניכר מה-130 נפש היו נטשה ירדני
וחזרו לישראל, מהם ברשיון ומהם בלי רשיון.

לסעיף ד' - איט לא הבטיח להם להחזירם לכפרם.
הובטח להם שתן אפשרות של חיים תקינים בסביבת אבו-גוש ובסביבות עין-ראפה,
אך הם סרביים עקרונית להצעה זו מבלי ללמוד את פרטי ההצעה כפי שהם כותבים
בסעיף ט'.

לאחרונה, ברצוני להעיר כי נוסף על נמוקי הבטחון
לסירוב החזרתם לכפרם, קיימת העובדה, שאין להתעלם ממנה, כי הספר בית-נקובה
סיושב, נבנו בו בתים חדשים הבתים הישנים הורחבו ותוקנו. מבחינה זו אין
אפשרות טכנית להחזירם לכפרם.

כיצד
היו ר י. ספיר: אני מניח שהתמונה ברורה. השאלה היא/נטפל עקרונית
בבעיה זו. אינני מתכוון להיכנס לדיון בבעיה אלא
אך זרק לקבל החלטה על אופן הטיפול בה.

א. ארם: אני חושב שסוגיה זו היא פרט דומה לעשרות המקרים
שדנו בהם בישיבת אתמול, משום-כך אני מציע לכלול
זאת במסגרת משותפת ולהסתפק כרגע בתשובתו של מר פלמון.

ס. ארם: עד כמה שאני זוכר היתה פניה מצד תושבי כפר
בית-נקובה עוד בזמן המלחמה. הם טענו שהם ביחסי
ידידות עם קרית ענבים וכו'. אני מציע, לברר תחילה שאלה זו עם אנשי
קרית ענבים הסמוכים לכפר זה וכן עם בא-כח משרד הבטחון.

ש. פרלמנטר: לדעתי, יש להסתפק בתשובת מר פלמון.

ב. בן-צבי: בימים אלה שמעתי פרטים על בעיה זו מפי עורך-דין
המכיר היטב את הבעיה למל פרסיה. הוא מסר לי כי
תושבי כפר בית-נקובה חיו בידידות כנה עם תושבי קרית ענבים. נוסף לזה
סיפר לי על המצב הקשה שהם נתונים בו כבר ארבע שנים ללא אפשרות של סידור.
יתכן מאוד, שעיקוב סידורם קשור לטעמים שהשמיע בפנינו מר פלמון - על-כל-
פנים אין זה טעם מספיק. אני חושב שאם תקבל תשובה חיובית מצד תושבי
הכפר לקבל שטחים במקומות אחרים יש לדון על כך בישיבה מיוחדת עם מר פלמון.
אני מתנגד להקמת ועדה פרלמנטרית מיוחדת לבעיה זו, מאחר שקיימים מקרים
רבים דומים שאותם יש להסדיר בחוק כללי.

היו ר י. ספיר: הבאתי שאלה זו על-מנת שנקבע עמדתנו לאור
האינפורמציה שקבלנו על-ידי מר פלמון. ישנה
אפשרות אחת לסלב נוסא זה לדיון בבעית המיעוטים.

אפשרות אחרת היא, שלאור האינפורמציה שקיבלה
הוועדה: שאין לפי דעת השלטונות המוסטכיים כל אפשרות לטפל בבעיה זו, כי
להחזיר את אותם תושבי הכפר לבתיהם ולקרקעותיהם - איננו יכולים לראות
פתרון זה כפתרון בר-ביצוע - ומאחר שהוצעו להם הצעות מסויימות ביחס
להסדר והם דחו אותן, מציעה הוועדה לממשבי הכפר בית-נקובה לבוא תחילה
בדברים עם השלטונות המוסטכיים על-מנת לברר את ההצעות השונות שהוצעו, או
מוצעות להם - לסדורם.

חבר הכנסת אדם מציע-לקבל תחילה אינפורמציה
על היחסים של כפר זה אל סביבתו (- שטענו מפי מר בן-צבי שהיחסים היו
סדירים). כמו-כן מציע אדם הצעה יסודית יותר: להזמין את בא-כח משרד
הבטחון על-מנת לברר אתו אפשרויות מסויימות להסדר. ישנה אפשרות אחת
להעביר את אותם התושבים לבתים חדשים שייבנו בשטחים הסמוכים לכפר וליצור
על-ידי-כך כפר מסותף של יהודים וערבים, ואשר לקרקעותיהם - אם טעמים בטחו-
ניים ואם טעמים אחרים - יוחזרו להם במקומות אחרים או באמצעות פיצוים.

ועדת הפנים
30.7.52

ז.ל.

אני מציע להצבעה את הצעת חבר הכנסת ארם.

לאחר הצבעה - נפלת הצעת חבר הכנסת ארם.

אני בעיה זאת כהצעה לסדר-היום במליאת הכנסת.

ס. ארם:

החלטות

להודיע לתושבי הכפר בלתי-נקובה, כי מן הראוי שייכנסו לסדר עם השלטונות הטוטטלים על הצעות שונות שהוצעו, או מוצעות להם - לסדרים.

חיו"ר י. ספיר:

בעיה שניה היא ההצעה לסדר-היום שהוצעה על-ידי חבר הכנסת ארם בשאלת איחוד המשפחות הערביות. לאחר שתובאת ההצעה למליאת הכנסת - תחליטה זו להעביר את הנושא לדיון בוועדת הפנים. השאלה היא אם בשלב בושא זה בדיון הכללי על שאלת המיעוטים.

אני מציע לקיים דיון נפרד.

ס. ארם:

אני מציע למנות ועדת משנה בת שנים-שלושה חברים.

ד. הכהן:

לדעת, יש לשלב את הדיון הזה בדיון הכללי על המיעוטים.

ש. פרלשטיין:

אני מציע לבחור בוועדת משנה, מורכבת מחברים: ד. הכהן, ס. ארם ואבנר. מאחר שקיימת גם ועדה ביצמטרית של הממשלה בענין זה, אני מניח שנקבל מהם את האינפורמציה הדרושה.

חיו"ר י. ספיר:

הצעה - נתקבלה.

ג. חוק לתיקון פקודת הרשויות המקומיות (מט עסקים), תשי"ב - 1952.

תיקון הפקודה 1. פקודת הרשויות המקומיות (מט עסקים), 1945, תוקן כך:

בסעיף 3(2) במקום המלים "מאתיים וחמשים לירות", בכל מקום שהן מצויות בו, יבואו המלים "חמש מאות לירות ישראליות".

החוק המוצע מעלה את המכסימום של מט עסקים שרשויות מקומיות רשאיות להטילו מ-250 ל"י ל-500 ל"י לשנה. בהעלאה זו יש צורך כדי לעזור לרשויות מקומיות לאזן את תקציביהן.

ש. פרלשטיין:

מכיון שאין באפשרותי לבוא ולהציע לבטל את מט העסק מציע להפחית את המכסימום עד ל-100 ל"י. אני יוצא מתוך הנחה שמסלול העירוביים בנוריים ומבוססים על שדותים שהעירייה מספקת לאזרחיה. עוד בשנת 1944 החליטה מועצת עיריית תל-אביב לחוקק חוק מט עסקים. העירייה יצאה מתוך הנחה אחת, שלא כל העסקים משלמים מט רשיון. משום כך קיבלו הצעה זו, אשר שימשה במקרים רבים מעין מט רשיון. המכסימום נקבע ל-12 ל"י, אח"כ עלה ל-60 וכו' עד שהגיע ל-250, ועכשיו מציעים להעלותו ל-500 ל"י לשנה. מתוך עובדות אבי יורע, שהעסקים משלמים כיום את המסים העירוביים המוטלים עליהם ובמקרים רבים הם משלמים עוד מסים נפרדים, למשל, מס אשפה - פעם בעד בתל מגורים ופעם בתל עסק - מט הינון וכו'.

ועדת הפנים
30.7.52

נוסף לזה כמעט רוב העסקים משלמים כיום את מס הרשימות המוטל עליהם ובענפים הסובייטים מגיע המס לסכום ניכר. בעסקי מסקאות חריפים מגיע גובה המס עד ל-150 ל"י לשנה. משום כך איננו רואה כל הצדקה בדרישה להטיל על בעלי העסקים מסים נוספים - אלא, אם אשר יוצאים מתוך הנחה שסם זה צריך למלא את מקומו של מס ההכנסה העלאת מס זה איננה עומדת בשום השוואה לעליה שחלה לגבי יתר המסים העירוניים.

אני מציע להוריד את המכסימום במס עסקים ל-100 לירות. - איננו מציע לבטל כליל טאחד שקיימים ענפים סובייטים אשר אינם משלמים מס רשיון לעיריה. אולם, לגבי אותם העסקים המשלמים מס-רשיון - אני מציע לשחררם מתשלום מס עסק.

בהודעות זו, בדצמבר לצדין לשבח את העזרה אשר מושיטים ענפים סובייטים לדשונות המקומיות. בתוך דוגמא אביא את ענף ההארחה, המטפל בגביית תו המגן. - הכנסתו לעיריה תל-אביב בשנת התקציב 1951/52 היתה כרבע מיליון לירות - הכנסה אשר היתה לסך רב.

ס. ארם:
איננו רוצה להכנס לעצם הוויכוח בענין זה - זאת אע"פ במליאת הכנסת. אני, למעשה, הייתי מפרש את מס העסקים כמס על רווחים אשר אינו נתון כמעט לקונטרול. אם אביא לדוגמא את העסקים שרווחיהם גדולים מאד תמורת השאלה מדוע לא ישמשו אלה עזר לפתרון הבעיה הכספית של העיריות? אמנם, יש להבדיל בין מס עסקים לעסק קטן ובין מס עסקים לעסק גדול. משום-כך אני מציע להעלות את מכסימום המס על עסקים עד ל-5000 לירות וזאת בהתאם למחזור הכספיים של המפעל. אשר למס עסקים על חברות זרות - אני מציע תעריף אחר.

ד. הכהן:
לא אוסיף הרבה על הדברים אשר אמרתי כבר במליאת הכנסת. אני מתנגד לקבלת דעתו של חבר הכנסת פרלשטיין. אמנם, כולנו יודעים שסם העיריה הם בגבול השירותים שהיא מספקת לכל פרט ופרט אולם ישנה בעיריה ביאות כח דמוקרטיה הקובעת את הקריטריון של המס לפי נוסחות מקובלות.

איננו מקבל גם את הצעת חבר הכנסת ארם להעלות את המכסימום עד ל-5000 ל"י.

אני מציע להטיל מס עסקים בגובה של 1000 ל"י בדירוג סובייטים. אם הצעת לא תקבל - אציע הסתייגות.

ל. ספיר:
זאת
לי נראה, כי יש בכל/לתת את הדעת בענין זה מבחינת העקרונות של המסים המונייפליים. כי במידה שהם עוברים כתחומים קטנים בינוניים או גדולים הם משתלבים למבנה המסים המוניציפליים - גם אם אביא שהמסים המוניציפליים אינם חליפים להיות תשלום עבור שרות מסויים, כי אחרת נערער את המבנה הקיים. גם אם איננו מקבל את ההשקפה שתשלום המסים לעיריה יש בו מידה לא קטנה מן המהות של תשלום מסים למדינה, שבו משתתף האזרח לפי יכולתו ולא לפי השדות שהוא מקבל - גם אז מתעוררת השאלה כיצד יש לבנות מסים אלו. מאחר שהמסלה משתתפת בתקציבי הרשויות המקומיות באחוז מסויים אשר בהשוואה למקומות אחרים אינו גדול - יש צורך לקבל מן האוכלוסיה מסים שלמעשה הם מסים "ממלכתיים" ומכאן החץ אל ענין מס ההכנסה. המסים המוניציפליים מחולקים לשנים שלשה סוגים עקריים, כל סוג והנמקתו אם זה מס עבור שירות, אם מס עבור רכוש או מס עסקים. ובכך, השרותים השונים אינם משמשים כל אדם ואדם באותה המידה; על-כל-פנים משלם התושב סכום מהכנסתו החדשית כמס שרות. אשר לסוג האנשים הגדלים בעיר ומשלמים מסים מוניציפליים - אם זה מס עסקים או מס אחר הרי גם מסים אלה מוגבלים ומחושבים. אם, למשל, משלם קולנוע מס סובייטים, הרי החישוב הוא שלגבי מפעל כזה יש לעיר הרבה יותר הוצאות מאשר לגבי כל עסק אחר. לעומת זאת המס המוטל על מסקאות חריפים - יש לו כוונה הפוכה, כוונה על מנת להכביד על הסותים.

ועדת הפנים
30.7.52

ז.י.

ובכן, מתעוררת השאלה מאין לשאוב את ההכנסות הדרושות למילוי השרותים המסלכתיים, היינו: בריאות, עזרה סוציאלית, חיגוך וכו'. האם יש לכסות זאת מן המסים הישירים של התושבים מבלי להתחשב כלל בהכנסות? זה אינו מתקבל כלל על הדעת, או שיש להכניס את האלמנט של מס הכנסה כמקור רציני על-מנת לכסות את הגרעון. גם בענין זה מחולקות הדעות. ישנם הגורסים ריאוגניציה בכל מערכת מס ההכנסה. לאולבנות את תקציב העיריות מן התוספת למס הכנסה, כי אם להפריש את כל ההפרש מן השחרורים שנהנה מהם חלק מן הציבור. משום-כך אני אומר, שאם הגענו לכלל הנחה שיש לקבוע את המס מהכנסת האיש ולא מדירתו, מרכושו וכו' - הרי אני צריך להגיע למסקנה שיש לקבוע נוסחה מסוימת של משלמי מס הכנסה ולא להוציא סוג מסויים מכלל זה ולהפוך את היתר, שאינם משלמים, לנהנים מקווינקטורה זאת מבלי שיתפנו בהוצאות, אילו אפשר היה לבטל את בחוק ולתת לזה גבולות ותחומים ברורים שאינם תלויים בהחלטה של כל עיריה ועיריה - מה טוב.

חבר הכנסת הכהן מציע להעמיד את שיעור המס המכסימלי על 1000 ל"י. אני מוכן לקבל דירוג יחסי. אני מוכן לקבוע את המס לכפליים עד לשלב אחד שלפני האחרון, אולי פחות מכפליים, כמו- וברור שאין לשחרר את אותם הלווייתנים: "סולל בונה", אפ"ק, אש"ד, חברת החשמל וכו'. חבר הכנסת הכהן, אתה מתעלם מכך שחוק זה נעשה בשביל כל הארץ, והוא יפגע ברוב בעלי העסקים. ברור מאד שהגדלה זאת מאחדת את כל השדיוול ותביא הגדלה פי ארבע לכל משלמי המסים בארץ, כי פה איננו יכולים לקבל דירוג אינדיבידואלי. האפשרות היחידה לפתרון היא קביעת דירוג כללי ואי-הצדק שייגרם במקרים מסויים לא יפגע קשה בבעלי העסקים.

לא במקרה הציעה הממשלה את שיעור המכסימום ל-500 לירות. אני מניח שהיא דנה בכך מנקודת מבטן של העיריות ומצאה הצדקה לכך.

אשר לעצם ההגדלה, ברצוני להודיע לוועדה שאני מציע להתייעץ עם חברי סיעתי בענין זה.

מר רוזנבלום:

לעצם הענין ברצוני להגיד כמה מלים. אין לי הרבה להוסיף על דברי חבר הכנסת ד. הכהן. אנו בשלעצמנו הצענו את שיעור המכסימום למס עסקים ל-500 לירות. איננו מתנגדים ל-1000. השיקול על כך קיים לפנינו באופן ברור. אנו חוזרים ומדברים תמיד על המצוקה של העיריות - המצוקה היא באמת גדולה וזה יכול לשמש אחד מסעיפי ההכנסה, אף-על-פי שההגדלה אינה בסובן אנטולוטט גדולה. גם לגבי התפיסה הזו, שיש כאן מס עירוני מובהק - אין כל מניעה לכך שזה יחשב כמס עירוני מובהק. הזכיר כאן אחד מחברי הוועדה את החוק לתיקון פקודת העיריות שהתקבל בשנת 1944 לגבי מס רשיונות ואמר שסם העסקים בא לכסות על אלה שאינם משלמים מס רשיונות - זה היה אמנם הסבר בזמנו, אולם כיום אין לו כבר בסיס ומס זה מסמס כמס עירוני רגיל.

אשר להצעתו של חבר הכנסת ארם להעלות את המס ל-5000 לירות, אנו מתנגדים לכך מסיבה פשוטה: א) העלאה זו תפגע במס ההכנסה; ב) אנו ניתקל כאן בסכנה של סרירות יתר אשר עלולה לפגוע במידה קשה בעסקים השונים.

אשר לקדיסריון - אנו מתחבטים בקביעתו מאחר שאין לקבוע אותו בהתאם למחזור הכספים, כי קיים לפעמים עסק עם מחזור גדול והכנסתו לעומת זאת פעודה, וכך להפך. ביחס לרופאים - אשר לא שילמו עד עתה, אישר בית הדין העליון לאחרונה את החלטותם למנוע כל ספק יש בדעתנו להרחיב את ההגדרה גם ביחס לענפים אחרים ולכלול בהגדרה זו גם מקצועות חפשיים.

ד. הכהן:

ברצוני להעיר עוד הערה לגוף הענין. אני תוסך בהגדלת המכסימום שהיה קיים עד היום. אין כל ספק שבתל-העסק והחברות הגדולות יכולות לשלם יותר מן המכסימום של 250 לירות. אולם לגבי יתר החברות יתכן וישנה דרך של קביעת מכסימום אחר. כלומר: גקבע מכסימום לפני סוגי עסקים בהתאם למספר האנשים המועבדים בהם.

ועדה הפנים
30.7.52

ז.י.

אשר לבקשת היו"ר סד ספיר לדחות את ההחלטה בטענין זה - אינני יכול להצטרף לו ואני תומך בכך לקיים את ההחלטה בענין זה ביום ב' הבא ואת החוק כולו בעמיד על שלחן הכנסת בו ביום. אם לא יועמד החוק בשבוע הבא להצבעה בטליאת הכנסת אינני יודע מתי הוא יופיע. אני על-כל-פנים כבר לא אהיה בארץ.

י. בן-צבי:

דבר אחד ברור לכולנו שאי-אפשר להתמקם בסכום הטכסימלי שהיה קיים עד היום. סכום זה אינו עומד בפרופורציה להגדלת הצרכים וביחוד לאור עליית אינדקס יוקר החיים. סכום כך ברור שאין כלל לדבר על הורדה בסכום זה, אלא על העלאה אולם, גם העלאה דרסטית עלולה להזיק מתוך הטעמים שהוסברו לעיל. אני חושב, שהעלאה צנועה תהיה מוצדקת במקרה זה, ולא תגרום לכל שינוי במערכת תשלום סם ההכנסה. אני מציע למטרה זו את הצעת הממשלה, הצעת פשרה, בסכום של 500 לירות.

היו"ר י. ספיר:

אני מבין שכולנו מסכימים לכך, שאם לא בקיים ישיבה מיוחדת, פירוש הדבר, שבישיבה הבאה תוצענה הצעות להצבעה. אני מוכן לברר עם נשיאות הכנסת על המועד שאפשר יהיה להביא את החוק לטליאת הכנסת.

הישיבה סגורה.

הישיבה נבעלה בשעה 12.15.